

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXXVI

ГРУДЕНЬ — 1986 — DECEMBER

Ч. 361

ХРИСТОС
РОДИВСЯ

Різдво в Мордовії — малюнок
Григора Павлокімця

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

В. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario
Gregory Hawrylúk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1
Ihor G. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. V2A 6X3

Vira Kanareiska
6639-43 Rd., Rosemount
Montreal, P.Q. H1T 2R7

В США:

Головний представник
George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У Зах Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd
London W. 11, — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді
Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редагує Колегія:

Л. Ліщина — редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак — редактор сторінки
ЮнОДУМ-у, А. Лисий,
О. Пошиваник, Ю. Смик,
О. Харченко, Л. Павлюк.
Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President. A. Poszewanyk

5334 N. Lockwood
Chicago, Ill. 60630 USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

- У США, у Канаді і в Україні** 15.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.50 дол.
- В Австралії** 10.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.20 дол.
- В Англії і Німеччині** 11.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.25 дол.
- В усіх інших країнах Європи** 10.00 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.
- В усіх країнах Південної Америки** 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 75 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 50 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Л. Павлюк, А. Тютюнник, М. Шербак. В Смерека — Наші Різдвяні традиції, чужина, молодь і ми. Нагороджені на 7-му конкурсі „Україна в англomовних виданнях ім. М. Бек“. В. Родак — Конференція українських батьків. 7-ий Кобзарський табір ім. С. Петлюри, 1986 р. Око — Передача Чикаго присвячена „Молодій Україні“. Родинна хроніка.

Віра СМЕРЕКА

НАШІ РІЗДВЯНІ ТРАДИЦІЇ, ЧУЖИНА, МОЛОДЬ І МИ

Живучи в Англії, я завжди кажу: Різдвяні Свята є найбільшим благословенням для цього краю.

Бо коли надходить грудень місяць і світ потопає в темні тумани, густого мороку, дощів, вітрів і пронизливого холоду, від якого людина здається завмирає і чується загубленою в безпросвітній темні і холоді природи, якщо б не було Різдвяних Свят, людям зостався б лише холод, темні і морок життя, з яких приходили б різні хвороби, депресія і все, що є лихе у житті.

А з Різдвяними Святами в Англії, здається ніхто не помічає ні темні, ні холоду, ні настрою, бо всі перейняті однією думкою: це є Різдво! А з приходом Різдва у кожного думки линуць до другого: рідних, друзів, знайомих. Що кому купити? Чим кого обдарувати? Як найкраще відзначити Різдвяні Свята?

І довго перед Різдвом плянують гостини, випікають різдвяні колачі з сухими овочами, відкладають гроші на спеціальні напінки і страви, готують нові убрання. А всі місця, де тільки є людина, прикрашаються барвистим кольоровим папером, світлами і традиційними ялинками. Вже в листопаді в крамницях і на вулицях сидять Діди Морози і зачаровані діти шепчуть їм свої бажання, що вони хочуть дістати на Різдво, і за невидиму оплату дістають подаруночки, впевнені, що їх бажання Святий Миколай сповнить на Різдво, коли в Різдвяну Ніч він через комин влізе в хату і наповнить довгі панчохи всіми дарунками, повісивши їх на ліжечку дитини. Дорослі не відстають від дітей, вони мають бажання і Святий Миколай сповнює їх у Різдвяний Ранок, або приносить несподіванки.

Тому коли надходять Різдвяні Свята, ніхто не

помічає погоди: доми, бюро, шпиталі, фабрики і вулиці в центрі міста, — все прикрашене барвистими, блискучими гирляндами, різнокольоровими світлами, звуками колядок і великою всеобіймаючою радістю. А серця людські, сповнені любов'ю, забувають про себе і думають про інших, що кому зробити, як обдарувати дорогу людину, друга, приятеля і того, хто заслужив на дарунок в минулому році.

В кожному домі, в кожній квартирі сяє вогнями барвиста ялинка у вікні, мов звіщає про радість Різдва Христового темному холодному світові.

І люди радіють, в Англії Свята Різдва Христового веселі. За-для Різдва можна все дозволити: напої, наїдки, зустрічі, гостини, поцілунки і радість, радість, радість! Здається всі добрішають, стають привітні, дружні, радісні. Справді людські серця сповнює радість народження любови, тої любови, що виявляється у кожного в привітах, дарунках, гостинах і побажаннях один одному щастя! Тоді здається, що все, що живе звіщає світові про радість Різдва Христового серед темні і холоду природи, а від того, немов, прикрасами, сповнюється серце людське добротою і радістю...

— Що, в тому є поганого і чому дехто називає Різдво на чужині комерційним? Хіба вияв любови, привіту і дару одне одному є комерція? Хіба це не є дари людської душі, яка раз на рік забуває про себе, і думає про іншого? Що є поганого в обміні дарунками, коли вони виражають приязнь, увагу, любов поміж людьми, виражають думку не про себе, а про другого?

Ці чудові звичаї я приймав цілим серцем і обдаровую своїх рідних, знайомих і друзів, як і сама

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ РОКОМ

сердечно вітаємо

Український народ на Батьківщині та у вільному світі, архиереїв українських церков, братні організації, всіх членів ОДУМ-у, Товариства Одумівських Приятелів, дописувачів, читачів і передплатників журналу "Молода Україна", симпатиків і прихильників ОДУМ-у та бажаємо всім радості, здоров'я і всього найкращого в праці й житті.

Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у та Головні Управи ТОП-у в США, Канаді та Німеччині, Центральний Комітет ОДУМ-у, Дирекції корпорацій осель «Україна» і «Київ»

Редакція та Адміністрація журналу «Молода Україна»

втішаюся, приймаючи від них подарунки.

В різдвний час, на зломі року, я даю щедро свої дари на церкви, громади, добродійні цілі, дякуючи Богу, що минув рік і ми в здоров'ї не пропустили ні одного робочого дня і могли заробити ті гроші, і нехай Бог помагає нам заробити і в новому році. Адже подумать, — один пропущений від праці тиждень забрав би більше заробітку, як всі дари на колядників і друзів, на всі добрі цілі. Це ж все в Божій Волі, а тому з дарами на Різдво я дякую Богу за минулий рік і прошу благословення на новий рік, на майбутнє.

Я люблю Різдво, люблю наші українські традиції, проте коли доля судила нам жити на чужині, то чому не прийняти те, що є добре в інших народів? Адже Різдво Христове є християнське свято, ми всі святкуємо народження нашого Бога Ісуса Христа, і для всіх нас це є свято світла, добра і любови, — свято радості.

Різдво в нас дома, в Україні, було біле, блискуче, з іскристими дорогами, кришталевим інеєм на деревах і пахучим димом, що вився з димарів в проміннях ранішнього сонця і вкрашав різдвний ранок своєю зимовою красою. Ранішні з першою зорею Богослуження, колядки, зустрічі рідних і друзів, Свята Вечеря зі всіма традиційними стравами, багаті різдвні обіди, — це все чари Різдва, краса і духовна радість на нашій рідній землі — Україні.

На чужині нема білого блискучого Різдва. В деяких країнах, де живуть наші люди, на Різдво є літня пора. Багато з нас стратило родичів, нема довкола нас рідних, нема своїх людей. І лише наші церкви, громади і друзі дають нам атмосферу наших українських різдвних свят. І кожен з нас творить Різдво в своєму власному домі. Наш дім — це острів на чужині, де ми святкуємо наше українське Різдво так, як ми його зробимо.

В моєму домі завжди багате українське Різдво, проте я його святкую з усім досвідом свого життя на чужині.

Коли на Україні було звичаєм, що батько вносив у хату сніп пшениці на Святий Вечір, то я ставлю на стіл колоски пшениці в блискучій вазі. Коли мама моя й бабця випікали пироги з капустою, квасолею й грибами, а я не можу їх тут їсти, то я виробляю найкращі тістечка, щоб частувати ними моїх друзів і колядників. Коли дома свіжо-заколоне поросля перед Різдвом було найкращою їжою на Різдво, то тут, на чужині, я купую найкраще м'ясо, яке тут є, і яке нам смакує, хай це буде індик, курка, качка чи свинина. Основне, щоб воно було найкраще і найсмачніше приготоване. Коли в Україні в нас робили 12 страв на Святий Вечір, і весь день виробляли голубці, вареники, гриби та все інше, то тут, на чужині, де ми так пересичені різними стравами, що тільки думаємо, як стратити вагу, чи можна з'їсти більше як один-два вареники і стільки ж голубців, або їх цілий день приготувляти, а особливо, коли той день треба провести на праці?

Проте коли прийде Святий Вечір — наша Кутя, я понад-свідомо не можу нічого їсти майже цілий день, а в нашій родині строгий піст. Коли побачимо першу зорю на темному англійському небі, якщо нема хмар, тоді святочно-прибраний стіл із палаючою свічкою частує нас ріденьким борщем, різною рибою, грибами й кутею та взваром з сушених овочів. Все це наші традиційні страви, проте зроблені вони по-новому, в малих порціях, в найкращих посудинах, з новим удосконаленим підходом до готування.

В нашій домі барвистими вогниками сяє свіжа ялинка біля вікна, звіщаючи світові, що це є справжнє наше Різдво. На столі у срібній вазочці стоять колоски пшениці, тут же лежить свіжа просфора і невеликий калач, в блискучім підсвічнику — кольорові свічки. Це творить гарний столовий прибор на моєму Різдвяному Столі і він буде стояти всі Свята. На покуті під Святими Образами на вишиваній сарветці лежить сіно, а на ньому стоять дві блискучі вази з кутею і взваром. Весь мій дім укращений різнокольоровими гірляндами, а на стінах рядочками висять десятки різдвних карток, які немов очі моїх друзів, вітають мене з Різдвом Христовим. На окремому столі стоять всі мої приправи і солодощі для колядників. Під ялинкою втішають мене дарунки, які дали мені рідні і друзі на Різдвяні Свята в цьому році.

В цілому домі в нас відчувається святочний настрій нашого, збагаченого всім досвідом і роками життя на чужині, Свята Різдва Христового що стелеться на наступні два тижні радісними Різдвяними Святками серед темних і холодних днів англійської зими.

Зі всіма приготуваннями і приправами до нашого Різдва я чуюся новою українкою зі всім багатством і досвідом життя в чужих краях. Молоді люди, які бувають у нас на різдвних гостинах, радо споживають усі мої традиційні приготування і напевно будуть робити свої, ще кращі і більш вдосконалені, як мої.

Девізом моїм є ріст, збагачення духове і вдосконалення, щоб якнайкраще творити красу наших українських віковичних традицій, нашого життя.

Значення Різдва Христового в моїм розумінні не є лише в традиційних приготуваннях усіх страв. Основне — це творення радісного святочного настрою, щоб за гостинним різдвяним столом не панували поговори, жалі та скарги, а немов прикраси в моїм домі, вкрашала життя приязнь, любов і радість Різдва Христового. Щоб світила нам усім тут на чужині, і нашим людям в Україні і на засланнях одна провідна зоря — наша мати Україна, і з думкою про неї, щоб ми єдналися в одну родину.

Адже Свято Різдва Христового є Святом радості і Світла, того Світла що осяяло нас пізнанням, аби служили ми Звїзді Правди і від Звїзди училися поклонятися Сонцю Праведному, яким є схід з

(закінчення на стор 24.)

**The Right Honourable Brian Mulroney
The Prime Minister of Canada with his family**

Dear friends,

This Holiday Season brings us closer to our family and friends here in Canada and across the world.

As Secretary of State and Minister Responsible for Multiculturalism, I am pleased to address the many readers of this publication and reflect upon the freedom and opportunities we all enjoy as Canadian citizens.

At this festive time, ancestral traditions take on a very special meaning. Many of you will celebrate Christmas; some will join family and friends in other celebrations.

Let us think of others who are not so fortunate, whether in Canada or elsewhere, and give thanks for what we have.

May this Holiday Season be a time of peace and goodwill for you.

Sincerely,

David Crombie

The Secretary of State of Canada

Mila and the children join me in wishing the readers and staff of *Moloda Ukraina*, a joyful holiday season.

The many festive celebrations and observances taking place across Canada mark a time of joy and peace.

In declaring 1986 the International Year of Peace, the United Nations challenged each of us to work for peace as both individuals and as citizens of the world community. This season offers Canadians an opportunity to pause and reflect upon our good fortune as a nation free of war and civil conflict.

We are a nation of immigrants, For generations people from many lands have come to this country to find a new beginning — to seek the peace and freedom they were denied elsewhere. In Canada they established a society which honours its multicultural heritage, a fact that is apparent as a variety of celebrations take place throughout this festive season.

May each of you share in the special spirit of this holiday season. And it is my hope that peace, health and happiness will follow you, your families, your friends and your community in the coming year.

Brian Mulroney
Ottawa 1986

Dear Friends,

We are delighted to have this opportunity to send our warmest season's greetings to the staff and readers of *Moloda Ukraina*.

As this year draws to a close, our thoughts turn to all that we have to be grateful for — and there is much.

In the past year, we have been your guests at festivals, exhibitions and conferences. We have seen first hand how much time, energy and caring you have invested to make Ontario a home for all, a province where everyone is treated with respect and goodwill.

As ministers of the Ontario government, we have the special responsibility of working towards the ideal of full and equal citizenship for all.

From our travels throughout the province, however, we know that it is people like you who will make it possible.

We wish you the very best for a joyous and healthy holiday season.

Yours sincerely,

Lily Munro
Minister of Citizenship
and Culture

Yours sincerely,

Tony Ruprecht
Minister without Portfolio

НАГОРОДЖЕНІ НА 7-МУ КОНКУРСІ

„УКРАЇНА В АНГЛОМОВНИХ ВИДАННЯХ” ІМ. М. БЕК

Сьомий конкурс для молоді „Україна в англо-мовних виданнях“ ім. Марусі Бек, проголошений на 1985 рік, успішно закінчився. Для тих, що не обізнані з цим конкурсом, слід пригадати, що його завданням є спонукати українську молодь до збирання протягом призначеного року матеріяли з англо-мовних видань, які стосуються України, української справи.

Цей конкурс, який відбувається щороку, запланований для української молоді з усіх англо-мовних країн світу. Досі відбулось їх сім на протязі останніх семи років. Небавом буде проголошений конкурс на 1987 рік. Тим часом учасники конкурсу на 1986 рік жваво приготують свої збірники.

Такий конкурс є корисним для молоді, бо, як це засвідчують самі учасники, дає можливість наочно переконатися, скільки місця та уваги присвячують англо-мовні видання українським подіям чи справам у відношенні і до України чи українців перевірити чи точно та вірно подані інформації, а навіть пізнати, в якому висвітленні вони представлені. Це все веде до більшого знання та поглиблення свідомости української молоді та до підкреслення її українського походження та спадщини.

Оцінюючи збірники, журі бере під увагу не тільки кількість, але й якість матеріялів та оформлення збірників. За рішенням журі, вислід сьомого конкурсу такий, старший відділ (18-24 років): Першу нагороду в сумі 500 дол. отримала Анізія Кармазин; другу нагороду в сумі 300 дол. одержала Оксана Родак; третю нагороду в сумі 200 дол. одержав Василь Корець; молодший відділ (14-18 років) першу нагороду в сумі 300 дол. одержала Наталія Фессак; другу нагороду, в сумі 200 дол. одержав Петро Лопата.

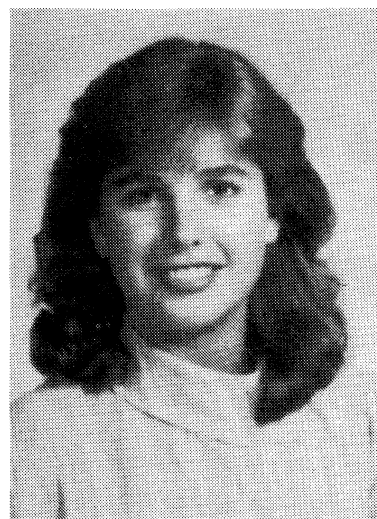
Короткі профілі нагороджених вказують на середовища, в яких вони виховані та ті спонукальні чинники, які заохотили їх до участі в конкурсі.

Анізія Кармазин народилася в 1964 році в місті Парма, Огайо. Батько Адріян вже помер. Мати Лідія — професійна учителька та бібліотекарка. Батьки належали до Пласту, а мати є теж членкою 12-го відділу СУА в Чикаго, де вона тепер живе. Анізія закінчила школу українознавства та є діяльною в Пласті. Є студенткою університету. Вона горда що є українкою.

Оксана Родак народилася 1967-го року в Торонто, Канада. Батьки її, Петро і Валентина — свідомі та діяльні громадсько-культурні діячі. Оксана є членом і інструктором Одумівського ансамблю ім. Г. Хоткевича в Торонто. Вона закінчила з відзначенням Курси українознавства ім. І. Котлярев-

Анізія Кармазин

Оксана Родак

ського при Катедрі св. Володимира, співає в катедральному хорі і є студенткою музичного факультету при Торонтському університеті.

Оксана одержала 1-шу нагороду (в 1983 р. і 1984 р.) в молодшому відділі. Раніш здобула кілька нагород, бо була постійною учасницею конкурсів від самого початку. Цього року, одержала другу нагороду. Її збірники завжди багаті на цікаві матеріяли, особливо з канадського життя.

Василь Корець народився в 1963 році в Торонто, Канада, де живуть його батьки Іван та Зіна. Вони — відомі громадські працівники. Василь закінчив курси українознавства в школі ім. Івана Котляревського при православній громаді. Належить до

ОДУМ, до Товариства Бандуристів, українського студентського Клубу при Торонтському університеті. Диригує молодечим церковним хором при кафедрі св. Володимира, а одночасно є диригентом хору в університеті.

Наталія Фессак — народилася в 1970 році в Брукліні, Н. Й. Батьки — Євгенія та Борис. Родина складається з трьох синів та трьох дочок. Мати провадить домашнє господарство, а батько працює в лабораторії великої фірми „Мексвел Гавз“. Батько активний в Союзі Філателістів та Нумізматів і в парафії св. Володимира в Нью Йорку. Наталія є ученицею школи українознавства в Нью Йорку вже 10-ий рік. Не є членкою жадної організації, але в потребі дає помічну руку Золотому Хрестові. Почуває себе свідомою україркою та гордиться своїм українським походженням.

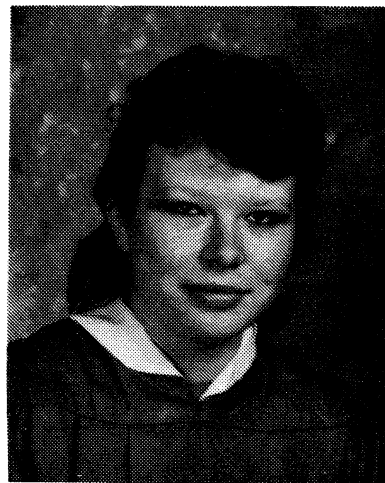
Петро Лопата народився в 1970 році в Торонто, Канада. Батьки — Павло та Марія. Батько — професійний маляр образотворчого мистецтва, а мати працює в асекураційній фірмі. Мати діяльна в СУМ, а батько — в Об'єднанні Лемків Канади. Петро навчався української мови в цілоденній школі св. Йосафата. Продовжує науку в „Рідній Школі“ ім. Юрія Липи, де провадять курси українознавства. Є членом СУМ-у. Він гордиться своїм українським походженням та вважає себе свідомим українцем.

На запитання журі, які користні нагороджені винесли зі своєї участі в конкурсі, наспіло багато цікавих доповідей та коментарів, які на жаль, з браку місця не можемо тут подати. Але на підставі цих доповідей можна сміливо заявити, що учасники пожвавили своє читання, збільшили своє зацікавлення репортажами, стали більш запопадливими в шуканні їх засвоїли собі більше знання та взагалі піднесли свою національну свідомість на вищий щабель.

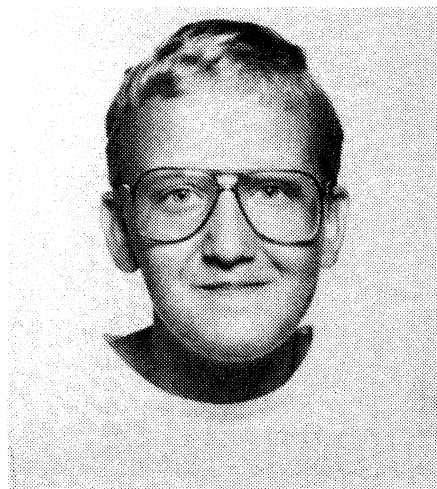
Конкурсний комітет дуже вдоволений вислідом конкурсу, бо учасники, хоч здебільшого обмежені браком вільного часу, браком досвіду в дослідженнях та недоступністю до відповідних джерел, проте зі запалом шукали за матеріялом та завершили свої зусилля приготуванням та оформленням прекрасних збірників, які стануть причинком до нашої історії в діаспорі.

Василь Корець

Наталія Фессак

Петро Лопата

ДОБРІ НОВИНИ

Ваш

КАНАДСЬКИЙ ПЕНСІЙНИЙ ПЛАН ЗМІНЮЄТЬСЯ НА КРАЩИЙ

Від 1 Січня 1987 р.

Від 1 січня 1987 р. ваш Канадський Пенсійний План зміниться. Ці зміни поставлять ваш План на солідну, довготермінову фінансову підставу.

Важливим є знати, які користі ви будете мати, тому що ваш План забезпечує вас і/або вашу родину основним рівнем охорони прибутку, коли ви відійдете на пенсію, станете інвалідом, чи померете. Але вам треба буде подати заяву на пенсійну допомогу, коли, на вашу думку, ви заслуговуєте на неї.

Наступна інформація пояснює важливіші поліпшення.

Фінансове забезпечення кращого завтра

Нові фінансові впорядкування вчинять і зберігатимуть ваш План певнішим, ніж коли-небудь перед тим.

Тепер ви і ваш працедавець, кожний виплачує 1.8% вашого заробітку аж до певної максимальної суми. Кожного року аж до 1991 ставка виплат буде зростати на 0.2%, а опісля до 2011 року – на 0.15%. Якщо ви виплачуєте максимальну ставку, ви будете платити у 1987 р. на 26 дол. більше.

Ширший вибір пенсійних можливостей

Після 1 січня ви почнете одержувати свою КПП пенсію вже від 60 року життя. Ви можете закваліфікуватися навіть тоді, коли ви тільки частинно на пенсії.

Якщо ви йдете на пенсію перед 65 роком життя, ваша пенсія буде менша тому, що ви менше виплатили і будете одержувати пенсію через довший період часу. Або, якщо ви вирішили піти на пенсію після 65 року життя (до 70 року життя), ваша місячна пенсія буде більша.

Ваша пенсія нормально повинна б бути платна після вашого 65-го року народження. Кожного місяця між цією датою і початком вашої пенсії, ваша пенсія буде достосовувана на 0.5%. Це достосовання

буде приміюване так довго, як довго ви будете одержувати пенсію.

Збільшена інвалідна пенсія

Якщо ви кваліфікуєтесь на інвалідну пенсію, ваша місячна плата буде тепер значно підвищена. Наприклад: максимальна інвалідна пенсія у 1987 році зростає з \$487 до понад \$635 місячно.

Так само кожний, хто починає працю або повертає до неї, буде мати інвалідне покриття після виплати через 2 з останніх 3 років, в яких виплати мали бути зробленими.

Пенсія вдів і сиріт продовжується і після нового подружжя

Якщо ви одержуєте вдовину чи сирітську пенсію, ви тепер будете одержувати її навіть після нового подружжя.

Якщо ви перестали одержувати вдовину чи сирітську пенсію після нового подружжя, ви можете її відновити.

Поділ пенсійних кредитів

Якщо ваше подружжя закінчилося розводом, кожний партнер буде мати право на половину "пенсійних кредитів", які ви придбали разом. Після 1 січня 1987 р. кредити будуть також поділені, якщо ваше подружжя чи життя "на віру" кінчається сепарацією.

Злучення вашої пенсії

Коли ви і ваш(а) супруг(а) одержуєте КПП смеритні пенсії, допомога, яку ви обоє заслужили під час свого життя разом, може бути злучена на бажання будь-котрого з вас.

Додаткові допомоги для дітей на удержанні

У минулому, діти на удержанні отримували тільки одну сталу допомогу навіть тоді, коли обоє родичі виплачували до Плану і померли, або стали інвалідами. Якщо так станеться тепер, ваші діти будуть мати право на подвійну допомогу.

Кращі "комбіновані" допомоги

Якщо ви маєте право на комбінацію вдовиної і інвалідної допомоги, максимальна місячна сума, яку ви можете одержувати, буде тепер більшою.

Щодо комбінованої вдовиної і сирітської пенсії з смеритською, то вони тепер будуть признавані більш щедро тим, які на те будуть кваліфікуватися.

Будування на солідній підставі

Бути фінансово приготованим на майбутнє – це наша спільна відповідальність. Новий Канадський Пенсійний План дає вам тепер сильнішу підставу. Це здорова основа і вам належить будування на цьому фундаменті.

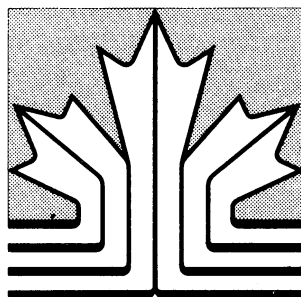
Ніколи не є заскоро чи запізно починати планування свого майбутнього. Маємо надію, що ви почнете сьогодні.

Може вам потрібно буде більше інформації для зрозуміння цих змін. За брошурками про Канадський Пенсійний План викликайте безплатно число, подане нижче, або заповніть купон і вишліть до:

CPP-INFO
P.O. Box 5400
Postal Station "D"
Scarborough, Ontario
M1R 5E8

1-800-387-8600

In Toronto, 973-6868

CANADA PENSION PLAN

*Changing for the better.
Find out.*

I'd like to know more about my new Canada Pension Plan. Please send me the 'good news' in English in French about

- Retirement Pension
- Disability Pension
- Death & Survivor Benefits
- Pension Credit Splitting
- Flexible Retirement
- Financing your CPP

Name _____
Address _____
City _____
Province _____
Postal Code _____ 03

Health and Welfare
Canada

Santé et Bien-être social
Canada

Canada

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ БАТЬКІВ

Репортаж

Шкільна рада Торонто і український зв'язковий комітет при Торонтській шкільній раді влаштували в місяці квітні, конференцію українських батьків. Конференція була організована для обміну думок в справах освіти українських дітей, бо освіта наших дітей, як зазначено в листі-привіті від управи Комітету українців Канади — відділ Торонто до комітету, — „це переважлива справа, а навчання української мови, тематики і шкільні підручники вживані в школах, турбують батьків і цілу українську громаду.“

Вступне слово в присутності 40 осіб сказав Олександр Чумак, шкільний радний, а доповідь виголосив д-р Доналд Ратледж, заступник директора освіти. Він сказав, що „дитячий вік це період інтенсивного формування людини. У дошкільному віці закладається фундамент майбутніх прикмет. А виховання починається в родині — найменшій клітині нашого суспільства.“ Доналд Ратледж також підкреслив факт, що батьки повинні говорити до дітей рідною мовою, чи вона є українською, італійською, чи китайською, бо звуки рідної мови вже з початкового життя мусять вбиватися у вухо дитини і добре було б, щоб батьки які не володіють досконало англійською мовою не говорили нею до дітей, а лишили вивчення її англійським вчителям. Він згадав, що діти у п'ять років можуть сміло вивчати другу мову і знаючи дві, а то і три мови стають більше вирозумілими, мають ширший світогляд і є одні з найкращих учнів. Під час конференції працювало 6 секцій, так звані „майстерні“ — три зрання і три пообіді. Робота їх присвячувалася вислуханням приготовлених тем і обговоренню питань після яких зроблено відповідні рекомендації до шкільної ради. Теми були наступні:

- стандарти і дисципліна
- системи освіти
- навчання української мови
- поворот до „основ“
- школа і суспільне оточення
- навчання української перспективи, з підтемами: голод, комісія Дешена, вклад українців в життя Канади, як теперішня освіта представляє українців і чи є відповідні матеріали та підручники.

Члени підготовчого комітету — магістри Олесь Чумак, Ніна Буцька, Оксана Винницька, Наталія Ємець, Юрій Джуравець та інші вклали багато зусиль щоб конференція відбулася успішно, і тому запросили досвідчених доповідачів — учителів державних, початкових і середніх шкіл міста Торонто, себто осіб які обзнайомлені з державною системою навчання, мають доступ до різних джерел і установ, і можуть багато зробити для добра україн-

ської справи у початкових та середніх школах. Учителі сподівалися на підтримку і допомогу батьків, які могли б співпрацювати з системою шкільництва у вихованні дітей, та їх на жаль мало було на конференції, хоч це і була конференція організована батьками для батьків.

Учасники також заслухали доповідь Михайла Вавришина, учителя середньої школи, в якій він подав загальні інформації про українців Канади і їхній вклад у канадське життя, згадуючи, що українці завжди прагнули до вищої освіти, що вони одні з основоположників багатокультурності і промотори батьківських рідних мов. Доповіді активно обговорювалось, особливо доповідь на тему „навчання української перспективи“. Докладно інформуючи присутніх про програму навчання в початковій школі, учителька Марія Шкамбара заявила що в шкільних підручниках в розділах про етнічні групи, їхнє походження, історію і культуру, українці майже не фігурують. Якщо і є згадка про Україну чи про її культуру то зазначено, або одним реченням, або в негативному відношенні, або під рубрикою російської історії чи культури, а на тему жидівського „голокосту“ вчителі і діти (від 4-ої до 8-ої кл.) мають доступ до 150 книжок! В середній школі справа стоїть не краще. Загальні висновки з цієї дискусії такі: треба щоб був доступ, в англійській мові, до матеріалів і книжок про українців, але на відповідному рівні навчання. Каталог різних матеріалів допоміг би в цій справі; вимагати від шкільної ради, щоб в програму навчання включила більше інформацій про українське життя в різні ділянки канадського життя; відвідувати регулярно школи та зустрічатися з учителями і шкільними радними. Ці зустрічі є побажаними, а ставити вимоги, це наш обов'язок і на це маємо повне право як горожани цієї країни. Мимо малочисельної участі українського громадянства, конференція пройшла успішно і напевно принесе позитивну користь у справі українських дітей в англійських школах міста Торонто.

РІЗДВЯНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

З нагоди Різдва Христового і Нового 1986-го Року Дирекція Корпорації Оселі «Україна», Лондон, Онтаріо, Канада, бажає всім своїм членам, їхнім родинам, членам ОДУМ-у та ТОП-у в Канаді і США кріпкого здоров'я та щасливого Нового Року.

- Микола Співак* — голова
- Іван Данильченко* — 1-ший заст. і менеджер
- Іван Вінничук* — 2-гий заст. голови
- Іван Ноженко* — секретар
- Д-р Юрій Лисик* — англomовний секретар
- Павло Лисик* — фінансовий секретар
- Григорій Яремченко* — касир
- Василь Бенько* — господар
- Василь Литовський* — член
- Василь Тимошенко* — представник коша ОДУМ-у Канади
- Іван Петруша* — представник ТОП-у США

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

- Віктор Педенко* — голова
- Іван Шевченко* — член
- Микола Притула* — член

РІЧНІ ЗБОРИ ОСЕЛІ УКРАЇНА

Збори відбудуться в неділю 22 лютого о 2-й год. по обіді на оселі „Україна“, Дорчестер, Онт. Присутність всіх членів обов'язкова. О 1-й годині спільний товариський обід для членів та гостей.

Іван Данильченко
1-ший заст. голови та
організ. рефер. Корпорації

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ
В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ
Крамниця при вул. Блур коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ
2404 Bloor Street West
Toronto Ontario, M6S 1P9
Tel.: (416) 767-3424

СВЯТОЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

З Празником Різдва Христового і Новим Роком Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців і його Президія вітають Український Нарід на Рідних Землях та у вільному світі, Ієрархів, духовенство й пасторат Українських Церков, незалежних борців-патріотів в Україні, проводи Українських громадських надбудов, їхні складові Організації й членство —

Радісним привітом —

“ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!”

та сердечним побажанням —

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Президія Секретаріату СКВУ

У НОВИЙ РІК

У ці надзвичайні Різдвяні дні та Новий рік — 1987; передаю всім моїм соняшним студентам, курсів українознавства ім. І. Котляревського, моїм побратимам і друзям і далеким незабутнім рідним в Україні щирий привіт. Також низький уклін моїм широким степам, де зростала буйна пшениця, моему клен-дrevу котре посадив покидаючи край, та розлогому тристалітньому дубові кошового Остапа Васютенка, посаженого ним за селом В'язівок біля Самарки.

Василь Шимко

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road
LONDON, ONTARIO
N6L 1A6
(PRE-MIX CONCRETE)

**ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ОДУМ-у В ТОРОНТО
«ВЕСНЯНКА»**

з нагоди свого 20-ти Ліття
усіх щиро запрошує на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з веселими вечерницями
та **КОНЦЕРТОВОЮ ПРОГРАМОЮ**
в суботу 21 лютого 1987 р.

83-85 Christie Street — Укр. Культ. Центр.

Оркестра «НОВЕ ПОКОЛІННЯ»

вступ на бенкет \$20.00 дол. від особи
Початок: Коктейль — 6 год. вечора
Вечеря — 7 год. вечора

Квитки можна набути у West Arka 2282 Bloor St. W., та в членів ансамблю.

Ансамбль „Веснянка“ під час виступу на одумівській зустрічі на оселі „Україна“ 1-го вересня, 1985 р. Керівник — Микола Балдецький.

Фото Івана Корця

7-ИЙ КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР ОДУМ-У

ІМ. С. ПЕТЛЮРИ, ОСЕЛЯ „УКРАЇНА“ 1986 р.

СКЛАД КОМАНДИ

Референт таборів ОДУМ-у	Василь Тимошенко Голова Головної Ради Коша Старших Виховників
Комендант табору Мистецький керівник табору	Анатолій Луценко Євген Цюра Член капели бандуристів ім. Т. Шевченка
заступник Коменданта	Тарас Ліщина СВУ 1-ий тиждень
Заступник мистецького керівника	Юрко Метулинський Член капели бандуристів ім. Т. Шевченка
Бунчужна	Світлана Ліщина ВЮО, член ред. колегії таборового журналу „Кобзарський Вісник“
Бунчужний Писар	Іван Китастиий ВЮО Ліза Джансон ВЮО, член ред. колегії таборового журналу „Кобзарський Вісник“
Обозний і редактор таборового журналу	Леонід Павлюк, член ред. колегії журналу „Молода Україна“
Опікун басейну Духовні Опікуни	Юрко Жидовка От. Метулинський От. Сенцьо

ІНСТРУКТОРИ

Юрко Метулинський
Ірина Китаста
Андрій Бірко
Павло Пошиваник

В КУХНІ

Олександра Серета
Анна Тютюнник
Марія Петришин
Євгенія Блощинська 2-ий тиждень
Надя Метулинська
Павло Шинглер

ПОРЯДОК ДНЯ:

7:30 Вставання, руханка, прибирання
8:30 Збірка, піднесення прапорів
8:45 Сніданок
9:30 Гра на бандурі по гуртках

АСИСТЕНТИ

Мотря Пошиваник
Валя Шендел
Леся Метулинська

Обкладинка вістей 7-го Кобзарського табору на оселі „Україна“, 1986 р.

Малювала Леся Скіра

12:30 Обід
1:30 Гра на бандурі по гуртках
3:30 Вільний час, спорт, плавання
5:30 Гутірка
6:00 Вечеря
7:00 Спів
8:30 Збірка, знесення прапорів
8:45 Вільний час
10:00 Нічна тиша

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

- „Пісня про Отамана С. Петлюру,“
записано від вояка Армії УНР
- „Прощай Село“, муз. М. Леонтович
- „Пісня про Устима Кармелюка,“
ар. М. Лисенко

4. „Пісня про Максима Залізняка“,
ар. К. Стеценко
5. Українські народні танці „Метелиця та Гопак“,
гармонізація:
А. Бобир
М. Лобко
6. „Взяв би я бандуру“,
нар. пісня,
обр. М. Михайлова
7. „Пішов би я в ліс по дрова“,
обр. Я. Орлов
8. „Жито мати“,
нар. пісня, обр. Г. Китастий
9. „Український танець“,
муз. А. Бобир
10. „Ходить цап“,
муз. Т. Шутенко
11. „Ой лопнув обруч“,
укр. нар. пісня
12. „Маланка“,
обр. Т. Вовк
13. „Реве та стогне“,
ар. Г. Китастий
14. „Рідна мати моя“,
слова Малишка,
обр. Ю. Метулинського

ВІД РЕФЕРЕНТА ТАБОРІВ ОДУМ-у В КАНАДІ

Від Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді, я хочу скласти щиру подяку всім вам за вашу тяжку працю на цьому кобзарському таборі. Ця праця зроблена вами всіма. Ніхто сам цієї праці не міг би зробити.

Дякую членам корпорації „Україна“, команді і нашому мистецькому керівникові п. Цюрі, та інструкторам, обозному і кухаркам за їхню тяжку працю. Подяка всім. Вірю, що ми зустрінемося на наступний рік.

ТРИЧІ ВСІМ „СЛАВА“

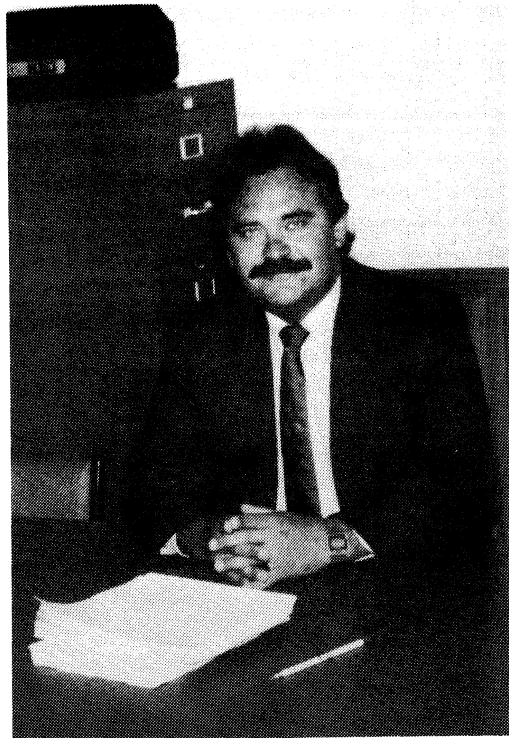
З одумівським привітом,
Василь Тимошенко,
Голова Головної Ради
Коша Старших Виховників
ОДУМ-у в Канаді.

Останній наказ!

Дорогі мої друзі, молоді кобзарі!

Ми закінчили 7-ий Кобзарський Табір ОДУМ-у. За своє існування, включаючи цей рік, через Кобзарський Табір ОДУМ-у пройшло 412 бандуристів від усіх молодечих організацій: Пласт, ОДУМ, МУНО, СУМК і СУМ. Цього року я, з приємністю, відмітив приплив нових початківців. Хочу запевнити їхніх батьків, що їх діти зробили великий прогрес. На концерті вони його показали. А головне те, що ці малі діти витримали два тижні напруженої, інтенсивної праці і не кинули бандуру. Це свідчить про те, що ви батьки, зробили вірний крок, посилаючи своїх дітей до Кобзарського Табору. Бандури вони вже не кинуть!

Праця в таборі була гармонійна і поведження дітей зразкове. Цей табір був особливим, ми мали цього року наймолодший склад. Велику працю вклали п. Є. Цюра, як мистецький керівник і його

Григорій Яремченко — скарбник оселі
„Україна“, 1986 р.

Фото Василь Тимошенка

інструктори. За цю працю висловлюю їм свою велику подяку. Велику поміч я мав від наших молодих бунчужних, які віддано працювали щоб життя в таборі було якнайкраще. Мої друзі бунчужні, дякую вам. Іван Китастий, тобі від мене глибока подяка. Наша бунчужна Світлана Ліщина була моєю правою рукою. Вона, крім праці з таборовиками, віддавала весь свій час для журналу, як член нашої редакційної колегії. Дякую Світлана. Відмічаю працю нашого молоденького писаря — це Ліса Джансон яка, крім щоденної праці, приклала багато зусиль, працюючи над нашим „Кобзарським Вісником“.

Нашим матерям-кухаркам, які прийшли до табору і тяжко працювали, висловлюю своє особливе признання і подяку. Пані С. Середі, яка сама несла на своїх плечах перші дні завдання нагодувати дітей, моє спасибі! Праця на кухні є особливо важлива і тяжка. Наш обозний прикладав велику увагу в забезпеченні кухні харчами і доглядом за дітьми. Як редактору „Кобзарського вісника“ і обозному я висловлюю йому свою подяку.

А найбільша моя подяка нашим молоденьким таборовикам. Ваша праця і поведження були дуже добрі. Адміністрації і членам Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка дякую за їхню підтримку і патронат.

Від Кобзарського табору висловлюю щиру подяку дирекції оселі „Україна“ на чолі з М. Співаком і його заступником І. Данильченком за їх всесторонню поміч.

Бажаю всім учасникам табору щасливого повороту додому, здоров'я успіхів у навчанні в школах і щоб на слідуючий рік ми знову зустрілися тут на цьому „куточку української землі“.

З одумівським привітом,
Анатолій Луценко —
комендант табору.

**

Дирекція оселі „Україна“ вітає 7-ий ОДУМівський Кобзарський Табір, команду, інструкторів та всю адміністрацію табору на оселі „Україна“ в Лондоні, Онт.

Голова Корпорації,
М. Співак
Організаційний Референт
Корпорації,
І. Данильченко

СЛОВО МИСТЕЦЬКОГО КЕРІВНИКА

І знову радісна зустріч з дітворою, що виповнила вщерть, до останнього місця, табір бандуристів на оселі „Україна“ біля Лондону. Це вже сьомий за порядком табір.

Веселий спів, сміх та лагідні звуки бандур виповнили простору оселю. Понад шістьдесят учасників, чотири інструктори, три асистенти та мистецький керівник є в складі табору. Цей сьомий табір є так-би сказати, наймолодший з усіх, що були перед цим, — своїм складом... Багато з них (понад 25) малі початківці. Деякі з них є дослівно ростом бандури — не на багато вищі. Тому праця з ними вимагає більше часу та зусиль, щоб тримати їх на належному рівні. Не зважаючи на молодий вік, діти є добрі, слухняні учні. Більша частина дітей як кажуть нотні, тобто читають ноти. Це в великій мірі полегшує інструкторам працю з ними. Та й самі діти, ті що знають ноти, почувають себе краще.

Тому то, батькам, що вдома на протязі року, навчають дітей музичної грамоти, належить велика подяка. А батькам, що занедбують цю ділянку виховання, я щиро раджу, після табору, змінити курс на покращення. Маю на увазі, знайти дитині місце де-б вона навчилася нотної грамоти. Багато дітей беруть участь у шкільних хорах чи оркестрах. Це дасть їм можливість за кошт шкільний, навчатися на тому чи іншому музичному інструменті. Знання музики є прекрасною людиною, де-б і ким-би вона не була.

Цього разу, мені перелетів час у таборі мов-би один день. Я був щасливим з дітворою і відчуваю себе немов-би молодшим. Діти, це наше майбутнє. І велика радість виповнює серце дивлячись на метушню та слухаючи сміх дітвора.

За кілька днів молодь роз'їжджається в усі кінці

Підписи учасників 7-го Кобзарського табору на оселі „Україна“, 1986 р.

Канади та Америки. Вірю, що більшість з дітей та й старших на довгі роки пам'ятатимуть ці чудові дні прожиті на таборі Україна та чекатимуть на наступний 8-ий табір бандуристів. Щастя вам усім Боже. До слідуючого побачення.

Євген Цюра —
член Капелі Бандуристів,
ім. Т. Шевченка

Дорогі друзі бандуристи!

Надзвичайно було мені приємно перебути з вами ці короткі два тижні. Я вірю, що ви навчилися багато і вернетесь на цю прекрасну оселю „Україна“ на другий рік. Тим часом, плекайте українську, кобзарську пісню по ваших місцевостях і заохочуйте наслідувати вас. Вітаю команду цього табору, всіх інструкторів, мистецького керівника, пана Євгена Цюру і всіх вас. Допобачення в наступному році.

Ю. Метулинський —
заступник мистецького
керівника табору.

Леонід ПАВЛЮК

КУСОЧОК УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

*Всім українським господарям, що
перейшли жорстокі дороги війни,
рятуючи свої родини, будівникам
оселі „Україна“ присвячую.*

Автор.

На сході небо полум'ям палало,
І наближавсь до хати гул війни,
Старий Співак перехрестився,
Промовив до родини: „Будем йти...“

Зібрав дітей навколо себе,
І підсадив усіх на віз,
Взяв віжки в руки, одвернувся:
Нехай не бачать його сліз.

„— Куди ж ми йдем? —“
З тривогою питає мати,
„Куди везем оцих малих,
Що їх чека? Хто привітає
Наших дітей в краях чужих?“

З дворів котилися підводи,
І валка потяглася за село,
Це, Україно, твої діти,
Що кидають своє гніздо.

Так восени,
Крізь мряку і тумани,
На чужину із рідної землі,
Прощальне „кру!“ — лиш посилають
Летючи в вирій журавлі.

Через нужду й поневір'яння,
Старий Співак зберіг сім'ю,
До краю вільного дістався,
Тут оселив сім'ю свою.

І діти знов зайшли до хати,
Вже поросли, вже на ногах,
Уже не ті, що у ряднині,
Тулилися до нього на возах.

Звернувся до Миколи:
„Знаєш, сину, хотілося б мені,
Тут на чужині хоч відчутти,
Кусочок української землі.“

Віддай своє уміння працювати,
І заохотити людей,
Придбайте землю під оселю,
Зробіть це з ТОП-ом для дітей.

Хай їх дитинство піснею лунає,
Не як у тебе на возах,
Коли до мене ти тулився,
З голодним поглядом в очах.“

Василь Литовський — член дирекції
оселі „Україна“, 1986 р.

Фото Вас. Тимошенка

І там де верби над водою,
І гаю пишного розмаї,
Наріжний камінь закладали,
Згадали свій далекий край.

Звели будинок величавий,
Кругом цементом залили,
На вхід ворота приладнали,
І „Україною“ назвали...

І в кожне літо на оселі,
Луна наш любий рідний спів,
І в кожне літо на оселі,
Дзвенить бандури перелив.

„Старих дідів-старі пісні,
Нові мотиви голосні“,
Бандури грають і дзвенять,
І в рідний край думки летять.

І коли ватра в день останній,
Всіх юнаків збирає в гурт,
Серця їх сповнює подяка,
До будівничих-бо які...
Тут працю всю свою уклали,
І дітям ось подарували,
Кусочок української землі.

Дорогі Таборовики,

7-ий Кобзарський табір був нам, бунчужним надзвичайно корисним, але ми мали і клопіт. Це табір наймолодший від усіх таборів. Часто доводилося бути і бунчужним і доглядачем і годувальником —

розносити їжу до дітей які себе недобре почували.

Всі ці другі функції не звільняли нас від нашої праці — бути бунчужними. А це значить доглянути за всіма, все знати і тримати дисципліну. В силу наших здібностей, ми це сповняли. Організація поїздок, гри, вільного часу, також входило у нашу працю. Відмічаємо, що цей табір був спокійний, дисциплінований і працьовитий. З такими таборовиками приємно працювати. Наш концерт засвідчить батькам, що їх діти працювали і добилися успіхів. До зустрічі в 1987 році.

Світлана Ліщина ВЮО — бунчужна

Іван Китастий ВЮО — бунчужний

Мені було приємно працювати на 7-му Кобзарському Таборі як писар. Діти цього року були дуже цікаві і всі мали музичний талант.

Команда була працьовита, інструктори терпеливі і кухарки варили дуже смачну їжу.

Хочу всім передати мою щирю подяку за всю вашу працю.

Комендантові, бунчужним, кухаркам, пану Павлюкові, Наді Метулинській і, особливо, Світлані Ліщині за її допомогу. Я не знаю щоб я робила без неї. Цілую тебе Світлана. Бажаю всім щастя, здоров'я та многих, многих літ.

*З кобзарським привітом,
Ліза Джансон ВЮО — писар*

ВІД ІНСТРУКТОРІВ

Дорогі друзі,

Ми з'їхались щоб брати участь в продовженні нашої славної української традиції кобзарства.

Інструктори табору в ці два тижні вклали багато праці щоб передати вам техніку гри, способи гри і прищепити любов до народньої пісні і до бандури. Праця з початківцями була тяжкою, але вона закінчилася успішно. До всіх початківців хочу сказати: — Тримайтесь, працюйте і вчіться. Ми тут у Північній Америці вирости і живемо, але в бандурі завжди матимемо частину нашої матері України.

*З кобзарським привітом
Ірина Китаста*

Дорогі друзі Бандуристи,

Передаю вам „офіційний“ привіт „Заслужених Артистів Республіки“. Нарешті я прибув до цього табору як інструктор. Пишу „нарешті“ бо в цьому таборі я з часу його заснування. Був початківцем, переходив з кляси до кляси, а сьогодні вже сам навчаю. Не легкою була ця дорога та, оглядаючись назад, я є гордий, що я її пройшов. Кобзар-

ський табір цікавив мене завжди. Цього року, з приємністю, зауважую великий приплив молодших бандуристів і початківців. Знаю, що тяжко їм, в їх вік, усвідомити собі всі прекрасні вартости такого складного інструменту як бандура, але любов до пісні і нашої української бандури допоможе їм пізніше удосконалити свою техніку гри і полюбить бандуру „всією душею“.

Я є дуже гордий бути одним з тих, що несуть цю велику працю.

Павло Пошиваник

Дорогі друзі

Це мій п'ятий рік на таборі. І я вже інструктор. Свій досвід передаю нашим молодшим. Праця в таборі була тяжка, але вона дала мені велике духове задоволення. Свідомість того, що я вже передаю своє знання молодшим дає велику сатисфакцію. Навчити грати і прищепити любов до бандури і нашої рідної пісні, вважаю своїм обов'язком.

Андрій Бірко

ВИЗНАЧНІ ГОСТІ

Під час Кобзарського Табору, нас відвідали визначні гості українського громадянства. Команда табору з таборовиками радо їх вітали.

1. Пан М. Співак
Голова Корпорації оселі „Україна“
2. Пан І. Данильченко
Заступник голови,
Організаційний Референт
Корпорації.
3. Магістер Наталія Ємець
Голова жіночої секції
КУК міста Торонто
4. Пані Раїса Ліщина
Старший Виховник Провідник ОДУМ-у
5. Пан Іван Ємець
Голова ТОП-у
6. Пан Роман Роточко
Бандурист

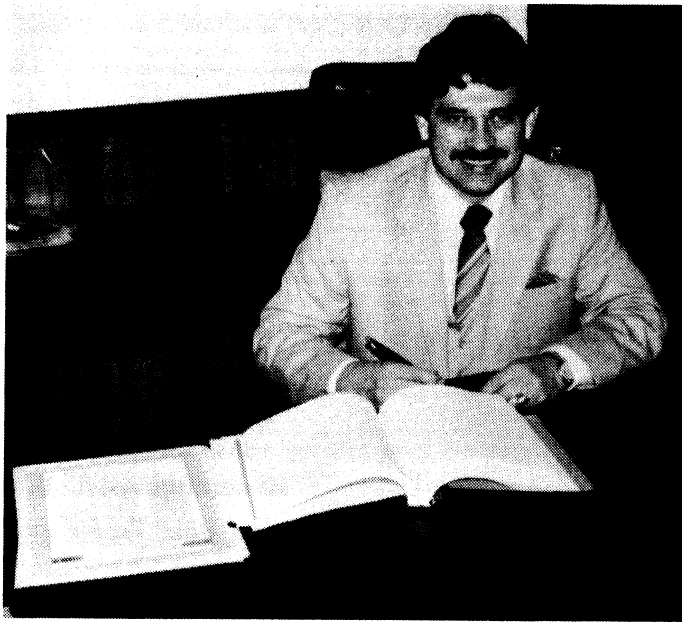
Всі вони висловили задоволення з праці табору і побажали нам дальших успіхів.

Від Кухні:

На початку Кобзарського Табору, на кухні працювало три особи: п-ні С. Середа, п-ні Тютюнник і п-ні Н. Метулинська з своїм синочком Марком якому 4 місяці. Було тяжко!

Посуду мили: комендант Анатолій Луценко, бунчужна Світлана Ліщина, обозний Л. Павлюк і навіть наш шановний мистецький керівник Маестро Цюра одягнув фартух і закотив рукава.

В середу 29 липня, до нас прибула з Америки п-ні М. Петришин, а з Лондону, Онт. п-ні Є. Бло-

Д-р Юрій Лисик — англомовний секретар оселі „Україна“, 1986 р.

Фото Вас. Тимошенка

щинська і Павло Блощинський. З прибуттям цих людей праці не поменшало, але стало трохи легше.

Велика любов до дітей, до нашої рідної пісні і бандури дає надхнення цим людям тяжко працювати і прикласти всі свої старання щоб Кобзарський Табір був успішний.

Як головна кухарка табору висловлюю корпорації „Україна“, п. М. Співакові і п. І. Данильченку щиро вдячність за їх всесторонню поміч.

Нашим рідним дітям бажаю успіху і здоров'я.

С. Середа

Я рада що приїхала. Це був досвід! Люди були дуже приємні і діти такі милі. Це мене заохочує назад до кухні на другий рік.

М. Петришин

Мій четвертий рік на оселі „Україна“. Працюю на кухні. На Відпочинковому і Кобзарському таборах. Я дуже люблю пісні і музику. Кожний рік прибуває більше дітей на Кобзарський табір. Чотири роки тому були малесенькі діти, а тепер вони дуже гарно співають. Незважаючи на мій вік (маю 74 роки), я з захопленням приймаю запрошення на працю в цьому таборі і, як Господь дозволить, прийму і на наступний рік.

Є. Блощинська

Я дуже люблю плавати і люблю бавитись з дітьми коли маю вільний час. Ми танцюємо на завабах, граємо музику. Я працюю на кухні.

П. Блощинський

Леонід ПАВЛЮК

РІК „НАЙСТАРШИХ“

Це рік „найстарших“ на таборі.
Як пан Цюра зібрав на спів,
То діти кажуть: „Від Цюри
Давайте поховаймося під столи.“

Залізли там і посідали,
І ноти всі повідкривали,
А пан Цюра чека й чека,
Бо всіх дітей іще нема.

Коли поглянув він униз,
Йому здалась якась „мара.“
Голівки видно й сміх луна.
Подумав хай собі сидять,
...Хай очі втіхою горять.

Так проминуло хвилин п'ять...
„Тепер я хочу щось сказати,“
Промовив пан Цюра до них, —
„Вилазьте — годі жартів цих.

Приїхали сюди, щоб працювати,
Навчитись грати і співати.“

Заповнились ряди у хорі,
І пісня пролунала як на морі,
Де вітер з хвилями співа...

Така ж стихія віковічна,
„Печаль і радість наша пісня“.

Коли ж співати закінчили,
Пана Цюру всі обступили,
Їх погляд вдячністю горів,
Бо він їх дуже добре вчив.

Оселя „Україна“
Лондон, Онт.
1.8.1986.

НАГОРОДИ

Хлопці

Стефан Фенканен
Александр Коноплів
Андрій Передерій
Павло Середа
Андрій Шрубівич
Тарас Тютюнник
Борис Дяконов
Орест Вовкодав
Орест Складенко
Віктор Кошарний
Андрій Корж
Андрій Вовкодав
Град Кузик

Дівчата

Тамара Тютюнник
Мирося Михаськів
Тамара Кузик
Тіна Порхун
Лариса Михаськів
Олена Ємець
Наталка Низова
Ліза Мачула
Таня Ящишин
Христя Демборинська
Ліса Михалюк
Христіна Ничик
Таня Федак

**Концерт під час
закриття 6-го
Кобзарського табору.
Диригент — Євген Цюра.
Оселя «Україна,
Лондон, Онт.,
10 серпня, 1985 р.
Фото Вас. Тимошенко.**

ГУТІРКИ ЯКІ ВІДБУЛИСЯ НА ТАБОРІ

1. Історія ОДУМ-у
2. Голод на Україні в 1933 році.

Гутірки були проведені Референтом Таборів ОДУМ-у і Головою Головної Ради Коша Старших Виховників Василем Тимошенком.

Думки Учасників Про Табір

Тут на таборі є дуже добре. Але співаємо і граємо на бандурі задовго. Я того не люблю.

Таня Федак

Це мій другий рік тут на кобзарському таборі. Я є в третій групі і моїм інструктором є Павло Пошиваник. Він цілий час злоститься на нас. Я знаю дуже багато пісень які є дуже гарні. Також люблю забави і фільми.

Даня Захарчук

Мій перший рік на таборі дуже добрий. Моя мама працювала на кухні. Я любила їхати човном, співати і вільний час. Тут було гарно.

Таня Петришин

Я дуже люблю цей табір. Це мій четвертий рік тут на кобзарському таборі. Я познайомилася з багатьма дівчатами і подружилася з ними. Я люблю плавати в басейні, на човні і наші забави і олімпіаду. Також ми вчимося грати і співати гарні пісні.

Ганя Ємець

На цьому таборі я від першого року. Була початківцем, а цього року я вже асистент інструктора. Я б сюди їздила до кінця свого життя. Цього року,

як і минулі, мені було дуже гарно і я надіюся, що іншим дітям також.

Мотя Пошиваник

Моя приятелька є Ганя Ємець. Вона дуже гарна. Вона дбає про всіх. Я її люблю.

Наталка Борткевич

Це мій другий рік тут. Я не могла дочекатися того дня коли почнеться табір. Я мала гарний час. Їжа була добра. Люблю плавати і грати на бандурі. Наші вчителі прищеплювали нам любов до бандури.

Наташа Білетна

На таборі я заізнала багато гарних товаришів. Одна з них називається Ганя. Вона є дуже гарна. Ми спимо поруч.

Ліза Михалюк

Тут на таборі є цікаво. Це мій перший рік. Я є у другій групі. Я навчилася багато пісень. Вони є дуже гарні. Я не думала, що так багато дітей люблять бандуру і грають на ній, аж тепер — побачила.

Тамара Головка

Моя приятелька є Ліза Михалюк. Вона є дуже гарна. Ліза є чемна. Я її знаю з школи. Табір я трошки люблю. Ми багато граємо на бандурах. Ми граємо 5 год. на день. Це багато. Їздили до East Park. Це було цікаво.

Христя Демборинська

У таборі я люблю багато речей. Моя приятелька є Таня. Вона має 11 років. Я граю на бандурі 3 роки. Це вже мій другий рік тут. Я люблю табір.

Ліан Цаленюк

На таборі я пізнала дівчину Ганю. Вона дуже гарна і чемна. Ганя має 10 років. Вона спить з середніми дівчатами.

Наталка Низова

Одумівський табір є гарний. Тут є дуже добрі інструктори. Я вже навчилася п'ять пісень. Басейн є чистий. Я маю багато друзів.

Орест Скляренко

Я називаюся Валя Шендел. Це мій другий рік на кобзарському таборі. Цього року я була асистентом інструктора. Було дуже приємно вчити дітей. Бажаю їм успіху.

Валя Шендел

Я люблю плавати у басейні, а не люблю співи, люблю грати на бандурі, теренові гри. Маю багато приятелів. Я люблю оселю ОДУМ-у. Це мій другий рік тут.

Орест Вовкодав

Це мій другий рік на таборі. Тут мені дуже добре. Я є у другій групі. Дуже люблю грати на бандурі.

Віктор Кошарний

Це мій перший рік. Мені тут дуже подобається. Особливо люблю вільний час і плавати на човнах. Ми їхали до „East Park“. Я люблю табір.

Тіна Порхун

Тому що моїх приятелів тут немає, мені цей рік не так подобається. Я вже тут третій рік. Люблю співати і моє грання на бандурі поліпшилось. Я ніколи не забуду всі забави і ватри.

Оксана Федак

Це є мій четвертий рік на кобзарському таборі. Мені тут подобається бо тут є гарні дівчата. Їжа тут добра. Ми маємо танці. Андрій К. дуже багато їсть.

Андрій Передрій

На таборі є дуже гарно. Найліпше я люблю човни. Також люблю своїх учителів на бандурі.

Христя Ничик

На таборі багато цікавої праці. Ми ознайомилися з нашими музичними і культурними надбаннями. Також запізнали багатьох товаришок. Я ніколи не забуду цей табір і завжди буду приїздити сюди.

Соня Данів

Табір є дивний. Вільний час є добрий, а час співи ні. Плавання є добре, а не кара. Спорт є добрий, а їжа ні. Чому не може бути добрим все?

Тамара Кузик

Це мій перший рік на таборі і мені було тяжко. Тут я любила плавати і мати вільний час. Також любила ватру, що ми мали. Я мала добрий час.

Ганнуся Михаськів

Зліва: Микола Метулинський — управитель оселі „Україна“ і Микола Гаврилок — представник в дирекції від ТОП-у Канади, 1986 р.

Фото Вас. Тимошенка

Я дуже люблю табір і бандуру. Також люблю плавати, ватру і мати вільний час.

Борис Дяконов

Я вже граю на бандурі три роки. Тут є багато нових дітей. Ми багато граємо на бандурах. Я дуже скучила за своїми батьками. Табір я дуже люблю.

Ліза Мачула

Одумівська оселя є дуже гарна. Ми тут вчимося на бандурі і граємо різні гри. Мені тут приємно. Я люблю плавати, а не люблю спів.

Андрій Корж

Я тут на таборі дуже люблю. Команда є дуже гарна, а інструктори вчать багато. Їжа є „ОКЕЙ“. Найбільше я люблю плавати і їхати човном. Я хочу дуже приїхати і на другий рік.

Наталка Рожелюк

Це є мій перший рік тут. Я дуже любила коли ми їздили до East Park. Я люблю табір. Я тут запізнала нову приятельку. Вона називається Наташа Білетна. Наташа є дуже гарна і приємна.

Петруся Демборинська

Ця оселя є „ОКЕЙ“. Я маю двох приятелів: Град Кузик і Андрій Корж. Я люблю плавати і грати гри, забави і їсти.

Андрій Вовкодав

Ми на таборі маємо добрий час. Тут можна запитати багато друзів.

Тамара Тютюнник

Це мій перший рік на таборі. Ці два тижні тут були успішні. Я навчилася про наші звичаї від ОДУМу. Хочу сказати вам, що я СУМівка, але респектую вашу програму. Хотіла б щоб і ви прийшли до СУМ, і навчилися нашого життя. Хоч час був короткий, але я завжди матиму приємні спогади про цей табір і про бандуру яку я не покину. ХАЙ ВАС БОГ БЛАГОСЛОВИТЬ!

Леся Скіра

Це є мій перший рік на таборі і мій останній. Я думаю, що години грання і співу є задовгі, але пісні які ми співаємо є гарні.

Іна Данів

Це є мій п'ятий рік на таборі. Коли маємо вільний час, я люблю їхати човном, грати гри. Я не люблю вставати в 7:30. Люблю їхати до парку.

Лариса Михаськів

Це мій п'ятий рік на Кобзарському таборі. Цей рік я є у третій групі. Наш гурток цього літа називається „Верблюди“. Це ім'я ми вживаємо на збірку. Цей рік мені був найкращий.

Микола Ємець

Я не люблю спів, бандуру, а люблю забаву, плавати на човнах.

Левко Лавринюк

Багато співу я не люблю бо ми маємо мало вільного часу. Тут є дуже гарно. Крім того, що я не люблю, все друге мені подобається. Хочу приїхати і на другий рік.

Тарас Когут

ГАЛО друзі мої! Цей рік ми мали „фан,“ принаймні я мав і сподіваюся що ви також. Хочу всіх вас бачити на другий рік.

Андрій Шрубович

Цього року було дуже цікаво. Була інша команда. Я люблю цього року їжу. Інструктори є дуже гарні і приємні. Я з великим захопленням вчилася грати на бандурі. Цей табір мені дуже подобався.

Аня Сенцьо

Було цікаво. Ми співали багато нових пісень. Також грали нові мелодії на бандурах. Мали забаву і ватру. Я люблю табір.

Ганнуся Метулинська

Треба на таборі багато вчитися. Я навчилася як дістати кари. Іван багато карає і тут нема гарних хлопців. Навчилася як надівати прапори на щогли. Але найважливіше я навчилася як грати на бандурі.

Касандра Поляк

Це є мій перший рік на Кобзарському таборі. Я дуже люблю грати на бандурі і співати. Інструктори є дуже гарні. Дуже хочу бути тут на другий рік.

Олександр Коноплів

Це є мій 5-тий рік на таборі. Я вже є в 4-тій групі на бандурі (остання є п'ята). Тут я маю багато, приятелів. Також управляюся у плаванні і спорті. Приїду на другий рік.

Юрій Павлюк

Цього року я провів мій перший рік на таборі і досить скоро навчився грати на бандурі. Тут я маю гарний час. Повернуся на другий рік.

Гриць Полець

Минулого тижня я вирішила, в останній день відпочинкового табору, залишитись на кобзарському таборі. Я ще ніколи не грала на бандурі і довго не могла вирішити чи я справді хотіла б почати грати тепер, як мені 15 років. Але зі мною, в першій групі, були деякі мої приятельки і лекції скоро стали приємні, час просто летів. Решту дня ми також любили. Вранці ми вилітали з ліжка і бігли на руханку. Тоді ми чистили кімнату так, що вона аж блистіла. Після вечері — мали спів. Вечорами ми всі були такі вимучені, що зразу ж падали до ліжка і спали як каміння до ранку. Найкраща частина цього табору була команда: їхня справедливість і добродушність. Дякуємо!

Люба Буцька

Це є мій другий рік і гірший як мій перший, бо всі мої приятелі не тут. Не люблю бандуру, а люблю забаву і спорт. Інструктори дуже добрі. На другий рік може приїду ... але не думаю.

Лариса Данів

Я дуже люблю табір. Ми граємо багато на бандурах і я це люблю. Маю тут багато товаришок, але вони не люблять бандуру так як я.

Таня Яцишин

Табір це час бандури. Це також час побачити своїх приятелів яких не бачила вже довгий час. Тут на таборі ми не тільки маємо „добрий час“ але і вчимося. Цей табір гарний для мене.

Мирося Михаськів

Це є мій другий рік на таборі і мені тут дуже подобається. Пісні є дуже гарні, гра на бандурі є тяжка, але я люблю грати. Наші забави, гри, купання, коли ми мали вільний час, я люблю. Хочу приїхати на другий рік.

Марта Штангрет

Це мій перший рік на Кобзарському таборі. Я навчилася дуже багато і провела корисно і весело свій час. Надіюся приїхати на другий рік. Дякую команді і інструкторам за їхню тяжку працю і терпеливість.

Зіна Фат

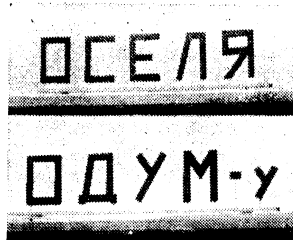
“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

“УКРАЇНА” ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. “A”, London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130

Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортові Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Залі оселі, з модерним кухонним устаткуванням та зі смачними українськими стравами приміщують 800 осіб, включно з новопобудованою залею „Полтава“, і надаються на різні імпрези. На оселі також є модерний будинок для таборування, який приміщує 50 дітей, великий модерний басейн та інші будинки. Оселею керує Рада Директорів. Голова — М. Співак. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повище подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

Інформує І. ДАНИЛЬЧЕНКО — заст. голови та орг. референт

Це є мій четвертий рік на таборі і, як і попередні роки, мені тут подобалося хоч і тяжко грати на бандурі, але цікаво і я багато навчилася. Зустріла моїх товаришів з перших років і пізнала нових. Знаю, коли скінчиться табір я буду за ними сумувати. Приїду на слідуючий рік.

Ліля Середа

Це є мій перший рік на Кобзарському таборі. Тут є дуже приємно і цікаво бо люди і оселя є чудові. Я навчилася багато. Дякую команді за їхню терпеливість та науку. За ці два тижні — дякую усім.

Люба Токарчик

Невже? Вже час писати до журналу? Час летить. Це мій п'ятий рік на Кобзарському таборі. Цей рік я мав добрий час і багато навчився. Цьогорічний мій інструктор є найліпшим для мене. Хочу всіх ба-чити на другий рік.

Стефан Фенканен

Це мій 3-тій рік на таборі. Мені тут дуже подобається. Я люблю їхати човнами. Цей рік я багато навчилася, але також люблю плавати і забави.

Дарка Пурраджабен

Дорогі Друзі,

Це є мій четвертий рік на таборі. Мені було приємно зустріти старих друзів і познайомитись з новими. Подобався мені цікавий і гарний репертуар нашої програми. Їжа була фантастична. Пишу до побачення. Бо хочу всіх бачити на другий рік.

Олена Ємець

Я люблю цей табір. Інструктори є дуже добрі. Люблю співати і грати. Навчився багато. Хочу приїхати знову.

Стефан Хомета

Для мене ці два тижні на таборі були цікаві і корисні. Ми тяжко працювали граючи і управляючися на бандурах. Крім праці ми також мали час забавлятися і час на прогульки. Мій інструктор Юрій Метулинський був дуже терпеливий і добре нас учив. Час проминув швидко. Надіюся повернутися на другий рік.

Леся Штангрет

Це мій третій рік на Кобзарському таборі. Цей рік я вже у старшому гуртку. Крім праці, ми мали гарний час. Приїду на другий рік.
Павло Серєда

Ці два тижні пролетіли швидко і цікаво. Для мене це перший рік. Через бандуру я зазінала багато дітей і з ними подружила. До табору я не знала як грати, а тепер уже трохи граю. За це я вдячна моєму інструктору. Наступного року зустрінемося знов.
Уляна Головка

Я люблю ОДУМ і табір. Тут гарно хоч праці багато. У вільний час ми маємо багато "фан". Їжа дуже добра. Табір цей дуже гарний.
Данило Хомета

ЦІКАВО ЗНАТИ:

- Що друг Юрій носить в своїй торбі?
- Чому дівчата мастять цитриною волосся?
- Чому Лілі і Люби не було під час сніданку?
- Де Юрій Павлюк купує свої штани?
- Чому друг комендант хворів і так часто?
- Чому в середу багато дітей не мали черевиків на руханці?
- Хто цілий час каже: „Що це таке?“
- Що хлопці роблять у „трейлері“ після нічної тиші?
- Хто дав хлопцям дозвіл взяти всі черевики в середу?
- Скільки годин сплять Стефан і Павло?
- З чого кухарки роблять холодний чай?
- Хто любить Стефана?
- Чого старші дівчата так сваряться?
- Хто дуже любить Юрія Павлюка?
- Чи Андрій Шрубович справді спить вночі?
- Хто підрізав Лесі Скірі волосся?
- Котрий (котра) інструктор(ка) любить співати „вайлд бойс“?

ВІД ОБОЗНОГО

Центральному Комітетові ОДУМ-у, Референтові Одумівських таборів, висловлюю свою подяку за довір'я до мене, запрошуючи мене бути обозним на таборі.

Команді, працівникам кухні і адміністрації оселі „Україна“ дякую за їхню всесторонню поміч і підтримку. Складаю особливу подяку маестрові Є. Цюрі, за те, що він, будучи мистецьким керівником, прийшов до нас на кухню, коли ми мали „тяжкий час“ і поміг нам.

Моїм членам редакційної колегії, Лізі Джансон і Світлані Ліщині, дякую і відмічаю їхню віддану працю.

Обозний і редактор
„Кобзарського Вісника“
Леонід Павлюк

Анна ТЮТЮННИК

НІБИ УКРАЇНА

Наш край Україна
Лежить далеко
За океаном, за горами
Ніби далеко...

А то чудова Батьківщина,
Блищить красою
Славної історії,
Прекрасної природи,
Ніби рай...

Там палає сильно
Патріотичний дух.
А де ж та підтримка
Кожної культури — мови?
Ніби не існує...

Де ж ті народні танці?
Де ж ті звуки радісних пісень?
Та де ж почуєте музику бандур?
Ніби нема...

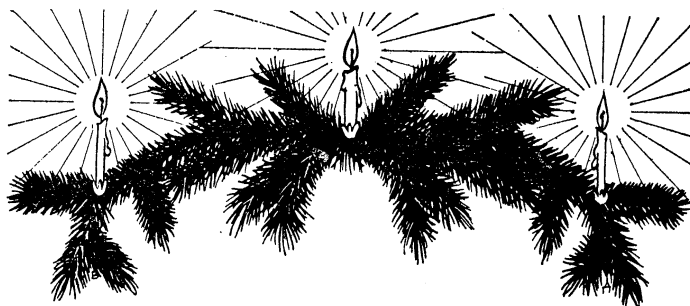
Дивлюся кругом себе
Тут на оселі „Україна“,
Бачу гордих душ,
Чую солодку материнську мову,
Ніби це мрія...

Линуть скрізь на „Україні“
Величаві звуки хору,
Чарівні звуки струн,
Ніби давні кобзарі...

Порівнюю мою долю
З моїми братами
Котрі лишилися на Батьківщині,
Ніби їм кара...

Хай полине їм, Господи,
Моя палка молитва.
За їхню долю
Гірко я плачу...

Хай почують вони
Наші пісні, музику бандур.
Може тому існує
Тут наша оселя,
Ніби Україна...

ПОДАРУНОК НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „МОЛОДОЇ УКРАЇНИ“ ПАНСТВА НІКІТИЧ

Під час одумівської зустрічі в Детройті цього року був розіграний маленький портативний телевізор. Всі прибутки з цієї лотерії пішли на пресовий фонд журналу „Молода Україна“. Телевізор був дарунком п-ва Василя і Валентини Нікітич на цю ціль. Василь Петруша і Павло Лисик продавали квитки під час зустрічі, а щасливець який виграв телевізор був Василь Тимошенко, Кошовий канадського Коша ОДУМу. З лотерії зrealizовано 340.00 кан. дол. на пресовий фонд. Від редакції, адміністрації і читачів „Молодої України“ сердечна подяка панству Нікітич.

З ЖИТТЯ ОДУМУ В МІННЕАПОЛІСІ

ЗАЙНЯТТЯ ЮНОГО ОДУМУ відбувалися регулярно що-понеделка о год. 6:30 вечора в залі парафії Св. Михаїла. Зайняття розділені на дві частини: лекції гри на бандурі (п. В. Вовк) і лекції українських народніх танців (Ліда Полець). До участі в них запрошується молодь незалежно чи належить до ОДУМу, чи ні. За інформаціями звертатися до О. Полеця, СВП.

**

ЗАПІЗНЕНІ ГРАТУЛЯЦІЇ для ЕЛІ І ПЕТРА ПІДДУБНИХ з нагоди народження двійнят Володі (8 фунтів 9 унцій) і Олександра (8 фунтів). По розміру і вазі видно, що ці близнята будуть новими Котигорошками і, зрозуміло гордістю своїх батьків та цілих родин Вовків і Піддубних. Переказують, що один зі складників Еліної дієти був мед з пасіки п. Вовка, що, згідно з народніх переказів, позитивно впливає на ріст дітей.

**

ПОВІДОМЛЯЄМО, що в вівторок, 16 грудня нашу громаду відвідає Владика Антоній, Єпископ УПЦ США. В церкві Св. Михаїла відбудеться молебень о 6:30 вечора а після нього публічне віче, на яким Владика Антоній розповість про свою подорож до Ізраїлю та відвідини Івана Дем'янюка, який перебуває там в тюрмі. Суд на Дем'янюком, який є невинною жертвою жи-

дівсько-кагебівської „делки“ буде судом над нами всіми, українцями. Тому ми всі повинні стати в його обороні та прилучитися до допомоги йому. Тому запрошуємо всіх топівців і одумівців прийти на цей вечір до парафії Св. Михаїла.

**

ПЕРЕБУВАЮТЬ в шпиталях: Олександра Лиса — приятелька ОДУМу та член ТОПу Василь Павлюк. Бажаємо їм скорого видужання і повернення додому.

**

ВИСЛОВЛЮЄМО щирі побажання скорого видужання для пані Марти Змаги, яка перейшла через дуже тяжку операцію. Бажаємо повного видужання до наступного тавору!

**

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ для Юн. ОДУМівців відбудеться 31 грудня в хаті Полеців. Всі Юн. ОДУМівці запрошуються до веселої зустрічі 1987 року. За деталями звертатися до Полеців.

**

СВЯТО Св. Миколая відбудеться в аудиторії церкви Св. Михаїла 21 грудня о год. 4 пополудні. Запрошуються всі друзі.

БЛ. П. НАТАЛІЇ КРИЖАНІВСЬКОЇ

18 листопада 1986 р. упокоїлася в Бозі в м. Інгерсоль, бл. п. Наталія Крижанівська, залишивши в смутку дочку Ніну та трьох внуків: Олександра, Катю і Лену.

Покійна народилася на Київщині в 1903 р. в родині Григорія і Христі Рябишенків. В 1922 р. одружується із Дмитром Крижанівським. Під час Другої світової війни в 1943 р. родина змушена покинути рідний край і виїздить до Німеччини. В 1956 р. упокоївся її муж Дмитро. По смерті мужа покійна прибула до Канади і проживала в дочки Ніни і зятя

Олександра Гончаренко, біля м. Інгерсоль. Але здоров'я вже було згублене. Майже 18 років покійна прохворіла, часто перебуваючи в лікарні. Покійна була членкинею Української Православної громади в Лондоні. Любила свою церкву, хор, а особливо своїх внуків. Похоронні відправи служив о. В. Метулинський. Похована покійна на „Mount Pleasant Cemetery“, на українській секції в м. Лондоні. Після похорону, дочка Ніна запросила на поминальний обід, який приготували членкині С.У.К. ім. княгині Ольги. По обіді п-ні А. Ноженко і п-ні В. Яремченко провели збірку на українську пресу. Із зібраної суми приділено \$55.00 на журнал „Молода Україна“. Нехай Господь Бог оселить душу бл. п. Наталії в Царстві Небеснім.

Вічна їй пам'ять

І. Ноженко

БЛ. П. МИКОЛА САВИЧ

24 листопада 1986 р. упокоївся в Бозі в м. Лондоні, Канада бл. п. Савич, залишивши в смутку дружину Віру і сина Петра. Бл. п. Микола народився 23 листопада 1923 р. в Білорусії. Під час війни змушений був виїхати до Німеччини. В 1947 р. виїхав, на працю в копальні, до Бельгії.

Заощадивши певну суму грошей, в 1951 р. виїхав до Канади, де і поселився в м. Лондоні. В 1958 р. одружився із Вірою Новобранець. Покійний був членом громади Української православної церкви. Багато допомагав своєю працею коло церкви. Був спокійної вдачі та мав багато приятелів, які численно прибули, щоб попрощатися із ним.

25 листопада була відправлена панахида, а 26 листопада в Українській православної церкві була відправлена похоронна служба. Панахиду і похоронну службу відправляв о. В. Метулинський. Тіло покійного поховано на цвинтарі Маунт Плезант, на українській секції.

Після похорону відбувся поминальний обід. Під час обіду була проведена збірка на українську пресу. Збірку провели п-ні А. Ноженко і п-ні М. Овчаренко. Із зібраної суми приділено \$54.00 на „Молоду Україну“.

Нехай Господь Бог оселить душу покійного в Царстві Небеснім.

Вічна йому пам'ять.

І. Ноженко

ОКО

ПЕРЕДАЧА ЧІКАГО ПРИСВЯЧЕНА „МОЛОДІЙ УКРАЇНІ“

Радіопередачі ОДУМ-у Чикаго надаються раз у місяць. В грудні 1986 року передачу провів Андрій Скиба. Він є активним членом ОДУМ-у все своє життя. Був він членом бандуристів, струнної оркестри та струнного ансамблю філії. Тепер він є заступником голови та членом капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка в Детройті та місцевого хору „Сурма“. Працює для уряду у відділі помочі дітям і родинам та є „прісінг“ капітаном республіканської партії у своїй околиці та асистентом сенатора штату Іллінойс Володимира Дудича. Про пресовий орган ОДУМ-у він сказав таке:

„В листопаді 1951-го року вийшло в Канаді перше число журналу ОДУМ-у „Молода Україна“. А це значить, що „Молода Україна“ — журнал-місячник розпочав свій тридцять сьомий рік виходу в світ. В першому числі писалося: „Випускаючи перше число „Молодої України“ ми розуміємо ті труднощі, які стоятимуть на нашому шляху. Але труднощі, мабуть, для того й існують щоб їх поборювати, особливо коли для цього є віра в свою справу, в її користь. Ми виразно кажемо, і це видно з першого числа, що стоятимемо на позиціях національного демократизму, що ми будемо солідарні зі всіма, хто стоїть на становищі консолідації наших національних сил у боротьбі з російсько-більшовицьким імперіялізмом і осуджуваємо тих, хто вносить в наші консолідаційні зусилля заколот“. Від того часу, як писались вищезгадані рядки, минуло 36 років. З року в рік асиміляційний процес збільшується. Членство всіх українських організацій маліє, зменшується активність та збільшується активність наших недругів. Ми можемо обвинувачувати та нарікати на наших ворогів, що нас хочать поневолити, що нас не розуміють, що нас не визнають, але ми самі, своїми часто немудрими заходами, шкодимо українській справі багато більше як хтось той, кого ми рахуємо за свого ворога. Роками українці живуть не в згоді через свої політичні та інші переконання. А великого поступу в допомозі українській справі не зробили ні одні ні другі. Нас і раніше не визнавали, нас і далі не всі визнають, чи згоджуються на те, що ми українці, заслуговуємо на свою державу.

Кожному ясно, що наші намагання сповільнити асиміляцію були не зовсім ефективні. А це значить, що їх нам треба змінити якнайскоріше. Потрібно знайти новий засіб, нові методи, новий підхід затримання молоді при українському огнищі. Замість того щоб учити дітей і молодь, про різницю між українцями різних переконань та віро-

визнань, треба почати і то серйозно, учити про подібність всіх нас, про наші спільні речі, про одну ціль — бути корисним українському народові. Нам треба розпочати спільно поборювати хворобу — рак, який роз'їдає український організм. Нам би також потрібно розпочати усувати з керівних постів осіб, що не роблять старань нас об'єднувати, а навпаки нас розсварюють та спричинюють конфлікти в громадах. Ми народилися і живемо в демократичній державі чи державах. Треба б і нам навчитися користуватися демократією в наших громадах. В проводах мусять бути особи, що думають про поступ всього українського суспільства. Українській громаді за межами України потрібна згода, дружба, зрозуміння та співпраця. Тоді буде розв'язано багато різних проблем, що стоять перед нашою громадою, перед молоддю. Коли буде співпраця, молодь лишатиметься в своєму, українському, середовищі, продовжуватиме українські традиції та ширитиме добре слово про Україну.“

В радіопередачі ОДУМ-у Чикаго поінформовано, що в листопаді 1986 року на Гельсінкській конференції в Відні, три члени ОДУМ-у були в складі української делегації. Микола Мороз від Комісії Прав Людини при СКВУ, Наталка Павленко репрезентувала Українсько-Американську Координаційну Раду США та Олександр Непрель ОДУМ.

Філія Чикаго плянує знову розпочати лекції з доростом, з нового року, гри на струнних інструментах та бандурі. Зацікавлені навчитися грати і належати до мистецької одиниці молоді, можуть зголоситися до управи філії чи написати листа на дім ОДУМ-у при 2116 Вест Чикаго вулиці. Так як груднева передача була останньою в році ОДУМ привітав все своє членство та їх батьків, всіх прихильників та симпатиків ОДУМ-у, керівників радіопередачі подружжя Самбірських, в програмі яких ОДУМ має свої передчі, та все українське громадянство Чикаго і околиць з святами Різдва Христового та Новим Роком і побажав всім щастя, здоров'я і всього найкращого.

Марш ОДУМ-у „Ми об'їхали землю навколо“, сл. п. Ів. Багряного, музика ім. Т. Шевченка розділив радіопередачу на дві частини.

Микола ЩЕРБАК

У СВЯТ-ВЕЧІР

*Як я чекав їх, тих годин святкових
В Господній Вечір — хвиле золота!
Коли збиралась у широких колі
Уся сім'я, привітна і проста.*

*Коли так ясно променіли свічі
У світлій хаті і в душі моїй,
Коли так щиро я дивився в вічі
Незнаній долі, сповненій надій.*

*Тоді, в Свят-Вечір, як у Божім раї —
В своїй господі і в своїм гурті,
Не думав я, що є світи безкраї,
Що хтось без рідних, хтось шука пугі.*

*Не знав, не думав, що до сліз, до болю
Хтось мучиться, хтось корота літа,
Що десь комусь зима у сніжнім полі
Не тільки шлях, а й стежку заміта.*

*Тепер я знаю... Доля хилить плечі,
Лукава доля — в вихорі доріг.
Та вірю, вірю: знов у Святий Вечір
Переступлю я батьківський поріг.*

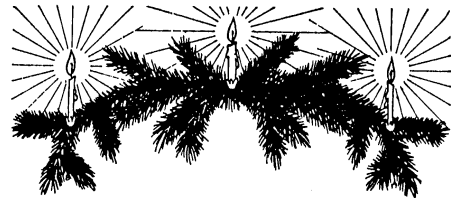
*І знов збереться у широких колі
Уся сім'я, привітна і проста!
Як я чекаю їх, годин святкових,
В Господній Вечір — хвиле золота!*

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНИГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

YAR'S KIDS'D THING

**КРАМНИЦЯ ДИТЯЧОЇ
ОДЕЖІ І МЕБЛІВ**

Власник Ярослав Галябар

2314 BLOOR WEST
TORONTO, ONT., M6S 1P2
tel: (416) 767-7860

Одумівський журнал „Молода Україна“ під патронатом Торонтського Відділу
Комітету Українців Канади запрошує українське громадянство на

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОГО ГУМОРУ

який відбудеться в неділю 1 лютого 1987 р.

в Інституті св. Володимира при 620 Спадайна вул. в Торонто.

Поч. о 4 год. дня

У мистецькій програмі участь беруть: Світлана Кузьменко, Зіна Прусаченко-
Зубович, Володимир Довганюк, Інас Омеляненко, Дмитро Романик, Леонід Ліщина.

На вечір гумору запрошуємо усю українську громаду та всіх хто має почуття гумору.

Вступ по 5.00 дол., емеритам по 3.00 дол.

Після мистецької програми чайна гостина у товариській атмосфері.

ПРОЩАЙ ОРЕСТЕ

Leo Sokolowski

ЛЕВКО СОКОЛОВСЬКИЙ

запрошує Вас оглянути нові моделі автомобілів
марки GENERAL MOTORS
у фірмі OLD MILL PONTIAC — BUICK.

Маючи великий досвід в автомобільних справах,
він допоможе Вам купити або взяти на винайм
нове чи вживане авто, по добрій ціні. Тел. 766-2443.

OLD MILL

PONTIAC-BUICK

OLD MILL PONTIAC-BUICK LIMITED

2500 BLOOR ST. W., TORONTO 766-2443

(Закінчення із стор 2.)

Неба Бога нашого, Різдво Якого ми святкуємо.

Святкуємо якнайкраще з усім багатством наших українських традицій, удосконалених досвідом, добробутом і прикладом всього добра і краси чужих країн і народів, з якими ми живемо і репрезентуємо себе, як зрілу і багату на духовість українську націю.

Такого Різдва Христового я бажаю усім українцям!

Англія, Січень 1982 року.

Він відійшов несподівано, раптово... Остання дія його життя відбулася там, куди він любив втікати від міської суматохи, від буденщини, тиску, напружень життя і праці. Говорять, що він відійшов швидко, без мук, без страждання.

Ще і тепер не хочеться вірити, що його вже не нема. А той холодний грудневий день, коли під свист пронизливого північного вітру опускали в землю його домовину, залишається в пам'яті ніби епізод зі сну, який не мав стати дійсністю.

Орест Филипович — український лікар-хірург, громадянин, наш товариш багатьох років, член дружнього одумівського колективу помер 29 листопада 1986 року. Людина з добрим серцем, привітний, дружній, жартівливий. Він так дуже любив товариство... Залишив багато вдячних йому, як лікареві-хірургові, людей. Залишив і нашу одумівську родину, частиною якої був багато років.

Він любив оповідати про своє життя. Не раз, багато разів, довгими вечорами після виснажуючих днів праці, сидючи в теплім комфорті приватних домашніх кутків, згадували ми пройдене життя, кострубаті шляхи його, які були так подібні. Як багато інших друзів нашого віку, ми були дітьми тієї системи, яка заставляла нас в дитячих роках співати „жить стало лучше, жить стало веселей“, а в той самий час забирала і нищила наших батьків, косила терором і голодом наших друзів, знайомих, рідних. В підсумку це були мільйони невинних жертв, це був страхстраждання, муки цілого народу.

Між тими жертвами був і його батько. Орест часто пригадував, як будучи ще десятилітнім хлопцем, сам самотоко їздив поїздом в далеку дорогу на береги Білого Моря в пошуках свого батька. По кризі замерзлої Печори крокував до острова-тюрми на останнє побачення з батьком каторжанином. Ніколи після того його не бачив. Пізніше тяжке життя родини „ворога народу“, війна, знищений, спустошений рідний Харків, голод, боротьба за життя, потім вивезення на працю в Німеччину, тяжка доля остарбайтера, небезпеки бомбардування, оскаженілі німці в останніх судоргах поразки... Нарешті визволення, воля, сповнення давніх бажань бути лікарем. Початки медичних студій у Франкфурті і закінчення їх у Міннеаполісі. Тяжкі перші роки в Америці, нарешті лікарська праця, будовання родини...

Пішов Ти, Оресте, дуже рано. Пішов тоді, коли пройшовши такий складний шлях життя, готувався до заслуженого відпочинку.

НЕХАЙ БУДЕ ТОБІ ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

Твій друг А. Лисий, СВП

**НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
«МОЛОДОЇ УКРАЇНИ»
ЖЕРТВУВАЛИ:**

В 15-ту річницю відходу
у вічність нашого єдиного
сина Генадія, в його
пам'ять складаємо
пожертву на потреби
журналу. Горем прибиті
Антоніна і Василь Сойко
Монтреаль. Кв

Іван Синоло, М. **\$50.00**

Проспект, США **\$30.00**

Іван Холява, Леонард
Міч., США **\$20.00**

Відділ ТОП і філія ОДУМ
в Мінеаполіс, Мн.,
США **\$50.00**

К. Ліщина, Чікаго, США **\$5.00**

Є. Цюра, Віндзор, Онт. **\$5.00**

М. Кривка Літл Фалс, Н.Й.
США **\$5.00**

**Жертводавцям і прихильникам
«Молодої України» щира подяка.**

**РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ
ТОП ТА ФІЛІЇ ОДУМУ
В ЛОНДОНІ**

Збори відбулися 26 жовтня в при-
міщенні Православної Церкви св.
Троїці.

Збори відкрив голова ТОП А. Те-
рентів попросивши о. Віталія Мету-
линського до молитви.

Збори провадила президія в скла-
ді: І. Данильченко — голова М. Ти-
щенко — секретар.

Після звітів обох управ та запитів,
було представлено предсідником ли-
сту двох управ а саме:

Управа ТОП

Голова — О. Блощинський
1-й заст. і орг. референт Оля Співак
(бувша Ющенко)
2-й заст. і референт юнацтва — О.
Метулинська
Секретар — О. Ковальчук
Скарбник — Гр. Яремченко
Референт спорту — А. Терентів

Управа ОДУМУ

Голова — Андрій Шевченко
1-й заст. — Д. Ноженко
2-й заст. — Ю. Стефанюк
Секретар — Л. Дженсон
Скарбник — Р. Шиндлер

Конт. Комісія обох управ

Голова — Ів. Ноженко
члени — Маруся Терентів
— Ліда Шевченко

Збори прийняли номінацію обох
управ оплесками.

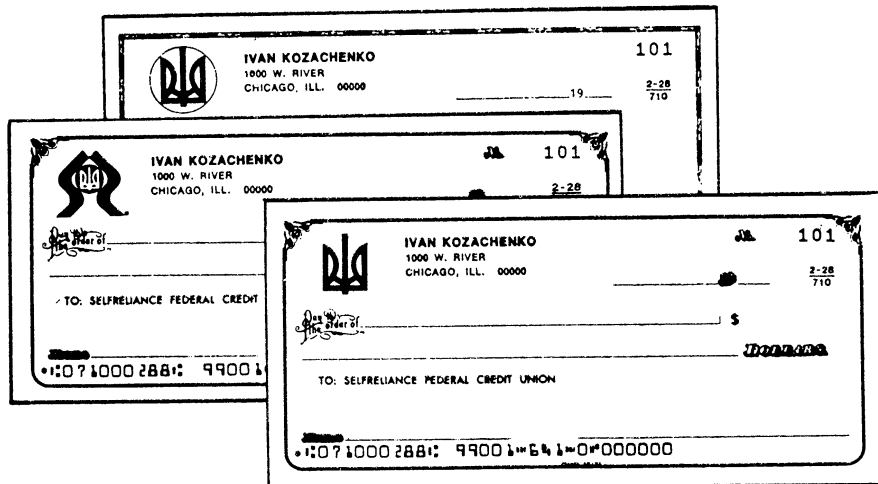
Привіт від оселі Україна зложив
М. Співак — голова.

Привітання та побажання зложив
о. Віталій підкреслюючи своє задо-
волення з ділових зборів. Новови-
брані голови зложили подяку за до-
вір'я та приобіцяли розпочати не-
гайну працю з молоддю.

О. Віталій закрав збори моли-
твою.

**І. Данильченко — голова Г.У.
ТОП Канади**

“УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ”

**УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ
(ДРЕФТИ) та інші чеки
МОЖНА ДІСТАТИ
В УКРАЇНСЬКИХ
КРЕДИТОВИХ
КООПЕРАТИВАХ.**

**КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ
КОНТА Є КРАЩІ
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.**

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо міні-мального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

“САМОПОМІЧ”

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Ціна 1.50 дол.
в США і Канаді

**КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" —
ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ**

Запрошуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта, Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошові перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг щоб задоволити Вашу потребу. Розраховуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугову. Ми є Кредитова Спілка "СОЮЗ" яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтеся до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West 406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M6S 1P1 Toronto, Ontario M5T 2S6
Tel. 763-5575 Tel. 363-3994

9:30 ам-6:00 рм	Понеділок	12 noon-5:00 рм
9:30 ам-6:00 рм	Вівторок	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-6:00 рм	Середа	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-8:00 рм	Четвер	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-8:00 рм	П'ятниця	10:00 ам-7:00 рм
9:00 ам-3:00 рм	Субота	9:00 ам-3:00 рм

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2204 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1N4

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Tel.: 763-5666

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугову
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідифайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

**ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262**

Свої рахунки можете платити безкоштовно
у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під
назвою SIPCO. Просимо наших відборців заїжджати до наших SIPCO і наповняти авта бензиною.